

Brieven van de overkant

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Het lichaam moet niet onderdrukt worden

De schemering is gevallen, en de geur van de avondbloemen begint zich te verspreiden. Een koekoek heeft de hele middag geroepen en is nu stil geworden. Toen ze zong had ze niet zo mijn aandacht, maar nu ze stil is geworden heeft ze mijn volle aandacht. Ik ben aan het wachten tot ze opnieuw zal beginnen, als er een monnik komt. Hij is een celibatair met een wegwijnend, mager en ziekelijk lijf. Zijn gezicht is bleek en dof, zijn ogen flets en zonder leven. Bij het zien van hem voel ik medelijden: hij heeft zijn lichaam slecht behandeld. Ik zeg dit tegen hem en het is een grote schok voor hem. Hij gelooft dat dit de enige renunciatie is – alsof slechte gezondheid spiritueel is, alsof lelijkheid en verminking een yogaoefening zijn, alsof het disciplineren van iets afstotends de spirituele discipline is.

Graaf Keyserlingk heeft ergens geschreven: ‘Gezondheid is een anti-spiritueel ideaal.’ Hier vind je een echo van dezelfde onwetendheid. Deze gedachte is als een reactie ontstaan. Er zijn mensen die alleen in het lichaam geïnteresseerd zijn; het fysieke lichaam is alles voor hen, dit is een uiterste; dan, als een reactie hierop, is het andere uiterste ontstaan – maar beide uitersten zijn materialistisch. Noch moet je alles maar toegeven aan al wat het lichaam wenst, noch mag je het op welke manier dan ook beschadigen. Het is tenslotte ook je woning. Het is essentieel dat het gezond en in orde is.

Spiritueel leven staat niet vijandig tegenover gezondheid. Het is in feite totale gezondheid. Het is synoniem met een staat van harmonieuze en melodieuze schoonheid.

Onderdrukking van het lichaam is geen spiritualiteit; het is enkel hedonisme die een hoofdstand maakt. Het is enkel een reactie op een leven van uitpattingen. Het heeft niets met kennis te maken, enkel met onwetendheid en zelfkwellen. Het is een gewelddadige neiging.

Niemand bereikt hier iets door. Je moet het lichaam niet onderdrukken; het is enkel een onschuldig instrument, een onschuldige volgeling. Het past zich aan bij alles wat ik ben: in verlangens en hartstochten houdt het me daar gezelschap. Als ik me op spirituele discipline toeleg, wordt het daar een metgezel, het volgt me. Transformatie moet niet in het lichaam gebracht worden, maar in degene die hij volgt.

Zien, niet het leren, is kennis

De middag is bijna ten einde. De lucht was helder, maar hevige winden kwamen, en nu is de hemel bedekt met dikke zwarte wolken. De zon is verduisterd, en er is een lichte kilte in de lucht.

Een fakir is aan de deur met een papegaai in zijn handen. Er is geen kooi, maar het schijnt dat de papegaai het vliegen vergeten is. Bij hun aankomst is het de papegaai die spreekt, niet de fakir:

'Rama! Rama! Zing de naam Rama, zing de naam Rama!'

Ik zei: "De papegaai spreekt goed!"

De fakir zei: "Mijnheer, deze papegaai is een groot geleerde!"

Toen ik dit hoorde lachte ik. Ik zei: "Dat moet wel, want alle geleerden zijn papegaaien."

Ik zie dit heel duidelijk, dat kennis niet verkregen wordt door studeren, want wat door studeren verkregen wordt is geen kennis. Kennis is geen prestatie van het intellect. Het intellect is slechts een geheugensysteem, en kennis wordt niet door het geheugen verkregen, maar door zich van het geheugen te ontdoen. Wat door leren komt, maakt je enkel tot een papegaai. Deze papegaaientaal wordt geleerdheid genoemd. Er is geen grotere hindernis dan dit op het pad van kennis.

Gestudeerd hebben, is in het bezit zijn van een verzameling dode feiten. Al deze feiten zijn geleend, ze waren en zijn in geen enkele ervaring geworteld. Een mind die bedekt is met deze dode feiten, is niet in staat 'dat wat is' te zien. Deze feiten vormen een gordijn. Het onbekende wordt onthuld als dit gordijn verwijderd wordt.

Dit zien is kennis.

Zien, niet geleerdheid, is kennis.

Het zien van de waarheid – niet de geschriften, niet de feiten – is de manier tot bereiken. Als de waarheid wordt gezien, merkt men dat kennis er al was, we hadden

enkel de ogen niet om hem te zien. En de ogen konden niet verkregen worden door een verzameling studiemateriaal. Hoogstens zou dat zelfbedrog kunnen scheppen, niets anders. Zonder het echt te kennen, zou je er een egyptervulling aan kunnen ontleen – 'dat je weet'. Daarom wordt er gezegd dat het weten 'dat ik weet', onwetendheid is. Waarom? – omdat door het weten, je erachter komt dat 'ik ben niet', alleen het weten is; noch de kenner is daar; noch het gekende.

Dit zien van de 'niet tweeledigheid' heeft plaats als ik, ontdaan van alles, leeg word.

